

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 6. juni 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: ejb
Sagsnr.2014 - 2598

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. april 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 340 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Vigsø Bagge (SF).

Spørgsmål nr. 340:

"Hvad er ministerens svar på de to spørgsmål, som står nævnt i henvendelsen fra Thomas Krog, jf. SOU alm. del – bilag 204:

- Er det i orden, at den stærke part (kommunerne) kan tjene penge på at behandle den svage part (borgeren) dårligere end loven tillader?
- Er det i orden, at et menneske kan gå og vente så længe på den nødvendige hjælp, han/hun har krav på, at han/hun er nødt til at belaste sig selv i sådan en grad, at funktionsevnen bliver yderligere nedsat?"

Svar:

Der henvises til svar til Thomas Krogh, Muskelsvindfonden, som er vedlagt som bilag til svar af d.d. på SOU Alm. del spørgsmål nr. 339.

Borgerne ikke bør vente længere end højst nødvendigt på at få afklaret, hvilke ydelser efter serviceloven de har ret til. Min målsætning er, at kommunerne skal træffe korrekte og forståelige afgørelser i første omgang, så behovet for at klage bliver mindst muligt. Netop derfor er der taget en række initiativer for at styrke Ankestyrelsens vejledning af kommunerne og de kommunale sagsbehandlere.

Det er vigtigt for mig, at borgerne har tillid til de afgørelser, der træffes. Derfor er det også en problemstilling, jeg netop har talt med KL om.

Som også tilkendegivet under 1. behandlingen af B 101 den 8. maj 2014 tror jeg ikke på, at kommunerne har en strategi om bevidst at træffe afgørelser i strid med loven for at spare penge. Mit udgangspunkt er, at kommunerne

har viljen til at overholde deres forpligtelse til at yde borgerne den hjælp, de har ret til efter den sociale lovgivning, og at kommunerne bestræber sig på at overholde sagsbehandlingsregler og god sagsbehandlingskik.

Derfor mener jeg heller ikke, man skal indføre regler om økonomiske sanktioner overfor kommunen, når Ankestyrelsen træffer afgørelse om, at en konkret afgørelse ophæves eller ændres helt eller delvis.

Jeg er enig i, at sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen i dag ikke er tilfredsstillende. Det skyldes Ankestyrelsens overtagelse af et stort antal verserende sager fra statsforvaltningerne pr. 1. juli 2013 (ca. 17.000 sager) og en midlertidig produktionsnedgang i forbindelse med omlægningen af klagestrukturen. Der er imidlertid taget flere initiativer for at nedbringe sagsbehandlingstiden. Ankestyrelsen har blandt andet nedsat en taskforce, der arbejder målrettet på at få afsluttet de verserende sager, som styrelsen modtog fra de tidligere nævn. Det er målet, at alle overflyttede sager er afsluttet inden 1. juli i år, og at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i klagesager over kommunale afgørelser i 2016 skal være på 4,5 måneder.

Disse initiativer trækker i den rigtige retning. Men jeg ønsker, at der skal ske yderligere tiltag. Jeg har derfor netop anmodet Ankestyrelsen om at forstærke indsatsen for at nedbringe sagsbehandlingstiderne på de kommunale klagesager med størst mulig effekt hurtigst muligt. Det indebærer, at Ankestyrelsen kan forøge sit forbrug med op til 15 mio. kr. i 2015 ved at trække på opsparing. Det svarer til ca. 25 flere sagsbehandlere, og betyder, at Ankestyrelsen i 2015 vil kunne afslutte op til cirka 5.000 sager mere end forventet. Det er en saltvandsindsprøjtning, der vil kunne gøre en reel forskel og løfte sagsproduktionen mærkbart. Jeg har anmodet om, at denne styrkede indsats igangsættes hurtigst muligt i 2014.

Manu Sareen

/Dorte Bech Vizard